

Мария Илиева

Нощ, звезди, китарен звън

Тихо, звънът на китара,
разпали със вино нощта...
Проблясват звездите по чаши
със лято и червени мечти.
И звън на кристал и на шепот.
Очите ми греят по теб.
Под нежният стон на китара,
събличам те бавно със длан.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10060>]